

LIVE ISSUE

The New Privatisation and Post-privatisation Control Act

Vladimir Penkov, Milena Gaidarska

The new Privatisation and Post-privatisation Control Act ("the new Privatisation Act") entered into force on 23 March 2002, introducing substantial changes in the terms and conditions and the techniques of the privatisation process.

The Privatisation Agency is the only body authorised under the new Act to prepare and sign privatisation deals with state-owned assets, while preserving the powers of Municipal Councils with regard to the municipal assets. The concentration of the powers to prepare and sign privatisation deals in one single government authority may be considered to be a prerequisite for the application of uniform criteria to different privatisation procedures and to different bidders, which can be pointed out as an advantage of the new law.

On the other hand, the new Act separates the post-privatisation control authority (the Post-privatisation Control Agency) from the privatisation authority, thus creating the potential risk of different treatment of the same transaction by the authority that has concluded it and the authority that supervises its implementation.

The government interest in all companies is deemed to be offered for privatisation as from the effective date of the new Privatisation Act. An exception to this rule is the government interest in the companies put

..... continued on page 3

АКТУАЛНА ТЕМА

Новият Закон за приватизация и следприватизационен контрол

Владимир Пенков, Милена Гайдарска

На 23.03.2002 г. влезе в сила новият Закон за приватизация и следприватизационен контрол (ЗПСК), с който се въведоха съществени изменения в реда, начините и условията за приватизация.

Единственият орган, оправомощен съгласно новия закон да подготвя и сключва приватизационни сделки по отношение на активи – държавна собственост е Агенцията за приватизация (АП), при запазване правомощията на общинските съвети за активите - общинска собственост. Съсредоточаването на правомощията по подготовката и сключването на приватизационните сделки в един държавен орган може да се разглежда като предпоставка за прилагането на еднакви критерии при различните приватизационни процедури и спрямо различните кандидати, което може да се отчете за предимство на новия закон.

От друга страна, проведеното в ЗПСК разделение на органите на следприватизационен контрол (Агенцията за следприватизационен контрол) от приватизиращите органи носи в себе си потенциален риск от различно третиране на една и съща сделка от органа, който я е сключил и органа, който следи за изпълнението ѝ.

..... продължава на 3 страница

IN THIS ISSUE • В БРОЯ • IN THIS ISSUE • В БРОЯ • IN THIS ISSUE • В БРОЯ

Live Issue: The New Privatisation and Post-privatisation Control Act – Vladimir Penkov, Milena Gaidarska.	1
Foreign Investment: Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of Other States – Dimitar Slavchev	4
Litigation: Reversal of Enforceable Judgements – Some Interesting Aspects – Stefan Tzakov.	6
Opinions: Are there distinct criteria for registration with the Large Taxpayers Territorial Tax Directorate? – Penko Penkov	8
Media and Telecommunications: The New Legal Framework of the Telecommunications Market – Pavel Velchev.	9
Questions and Answers	10
Briefly	11

Актуална тема: Новият Закон за приватизация и следприватизационен контрол – Владимир Пенков, Милена Гайдарска	1
Чуждестранни инвестиции: Уреждане на инвестиционни спорове между държави и граждани на други държави – Димитър Славчев.	4
Процес: Отмяна на влезли в сила решения – някои интересни положения – Стефан Цаков	6
Мнения: Има ли ясни критерии за регистрация в Дирекция Големи данъкоплатци – Пенко Пенков	8
Медия и телекомуникации: Новата правна рамка на далекосъобщителния пазар – Павел Велчев	9
Въпроси и отговори	10
Накратко	11

Dear clients, colleagues and friends,

This is the new issue of our newsletter, where we have combined the new features of its lay-out with its distinctive style.

As announced in the previous issue, here you are going to find the initial comments on the Privatisation Act and the new Questions and Answers section.

Some interesting issues are covered in the articles on the investment disputes between governments and foreign nationals and the registration arrangements for large tax-payers. In the context of the forthcoming privatisation of BTC, it is interesting to see also the new legal framework of the telecommunications market outlined in this issue.

Hopefully this publication will contribute to keeping you better informed. We shall highly appreciate your recommendations and ideas of ways to improve our newsletter. Meanwhile, I remain

Sincerely yours,

Vladimir Penkov

Драги клиенти, колеги и приятели,

Пред Вас е поредният брой, в който наред с новостите в дизайна и представянето на статиите сме запазили изпитания почерк на информационния бюлетин.

В съответствие с обявлението в миналия брой ще намерите първи коментар на Закона за приватизацията, както и новата рубрика “Въпроси и отговори”.

Интерес ще предизвикат статиите, посветени на инвестиционните спорове между държави и граждани от други държави и на режима на регистрацията на т.нар. “Големи данъкоплатци”.

Интересна, предвид предстоящата приватизация на БТК, е статията, посветена на новата правна рамка на далекосъобщителния пазар.

Отново се надяваме, че с това издание допринасяме за по-добрата Ви информираност. Ще се радваме на Вашите препоръки и идеи с оглед подобряване на изданието.

Междувременно оставам

С уважение

Владимир Пенков

Editorial Board

Chairman: Vladimir Penkov
Chief Editor: Svetlin Adrianov
Members: Milena Gaidarska
Pavel Velchev
Dimitar Chorbadjiev
Roman Stoianov
English Translation and Editing:
Vera Georgieva

Editorial Office:

Bl. 22, Entr. A, Iztok Dstr., 1113 Sofia, Bulgaria
Tel 02 737930, 02 736133, 02 732936, 02 734280
Fax 02 722452, 02 710162
e-mail: news@legainterconsult.com; www.legainterconsult.com

This info bulletin is produced for clients and professional contacts of Lega InterConsult - Penkov, Markov & Partners, as well as for all interested readers. The information and opinions which it contains are not intended to be a comprehensive study nor to provide legal advice and should not be treated as a substitute for specific professional advice concerning individual situations.

Редакционна колегия

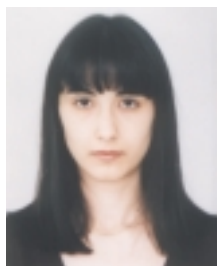
Председател: Владимир Пенков
Гл. редактор: Светлин Адриянов
Членове: Милена Гайдарска
Павел Велчев
Димитър Чорбаджиев
Роман Стоянов
Английски превод и редакция:
Вера Георгиева

Адрес на редакцията:

ж.к. Изток, бл.22, вх. А, 1113 София, България
Тел 02 737930, 02 736133, 02 732936, 02 734280
Факс 02 722452, 02 710162
e-mail: news@legainterconsult.com; www.legainterconsult.com

Този информационен бюлетин е предназначен за клиентите и професионалните контакти на Лега ИнтерКонсулт - Пенков, Марков & Партньори, както и за всички заинтересовани читатели. Информацията и становищата, които се съдържат в него не представляват изчерпателни изследвания, нито правни съвети и не бива да се третира като заместител на конкретен професионален съвет относно конкретни ситуации.

LIVE ISSUE

on the list specified in the Act, which is offered for privatisation at a decision of Parliament.

Any previous preferential treatment in the privatisation process, including the option for deferred payment of the price by the so-called “employees’ and managers’ companies” and the opportunity for employees and managers of the privatized companies to take part in the process at reduced prices (employee and management buy-out schemes) is repealed. This new feature of the legislation governing the privatisation process may be considered to be a positive change, ensuring equal treatment of all entities participating in privatisation procedures and enhanced competitiveness of serious investors.

Non-cash payment under privatisation deals is allowed only for enterprises put on the special list approved by the Council of Ministers and only to the extent specified therein. There exists no opportunity for non-cash payment where parts of enterprises are sold.

There is a prohibition on the re-negotiation of any commitments under privatisation agreements. The ruling out of this opportunity may put investors in a quite difficult position, especially in the event of substantial changes of the socio-economic conditions prevailing at the time of the conclusion of the privatisation deal. Regarding the terms for which the obligations are undertaken, it is recommendable such a possibility to be provisioned again with a view not to put the privatised companies in difficult situation.

The new Privatisation Act does not include any longer a provision equivalent to § 6a of the old law, which provided for a preclusive time limit to advise the Privatisation Agency of any accounts receivable from the privatized enterprises. Still, § 17, para 6 preserves the validity of the repealed § 6a with regard to privatisation deals concluded prior to the effective date of the new Privatisation Act. The abrogation of these provisions protects the interests of creditors to privatized enterprises but it generates some uncertainty for investors due to the risk of unexpected and undisclosed accounts debts of the enterprise to occur after the end of the privatisation procedure.

By virtue of the new Privatisation Act the Supervisory Board of the Privatisation Agency approves privatisation deals exceeding the amount, specified in the Statutory Regulations of the Privatisation Agency, concluded through publicly announced competition or a public tender and deals and only as regards their compliance with legal regulations and strategies, approved by the National Assembly.

The analysis of the new Privatisation Act reveals willingness to accelerate the privatisation procedures, to achieve greater transparency and to remove a number of problems that surfaced in the course of the implementation of the previous arrangements. Time will show whether the new provisions regulating the privatisation and post-privatisation process are felicitous or not.

АКТУАЛНА ТЕМА

Държавното участие във всички дружества се счита за обявено за приватизация от влизането на ЗПСК в сила. Като изключение от това правило държавното участие в дружествата, посочени в списъка към закона се обявява с Решение на Народното събрание.

Отменят се всички съществуващи досега преференции при участие в приватизационните процедури, в това число преференциите за разсрочено плащане на цената на т.нар. работническо-менеджърски дружества, както и преференциите на работниците и служителите на приватизиращото се дружество за закупуване на акции по занижени цени. Това ново положение в нормативната уредба на приватизационния процес определено може да се окаже като положителна промяна, осигуряваща равнопоставеност на всички стопански субекти – участници в приватизационни процедури и засилване на конкурентно способността на кандидатите със сериозни инвестиционни намерения.

Плащания с непарични средства по приватизационни сделки се допуска само за предприятията, включени в специално изготвен за целта списък, одобрен от МС и то само за частта от капитала, посочена в списъка. Не е предвидена възможност за плащания с непарични средства при продажбата на обособени части.

Въведена е забрана за преговаряне на задължения, поети в приватизационни договори. Изключването на подобна възможност, особено при настъпването на съществена промяна в обществено-икономическите условия, при които приватизационната сделка е била сключена, може да изправи инвеститорите пред сериозни затруднения. Като се имат предвид сроковете, за които се поемат задълженията, може да се препоръча отново да се допусне такава възможност, с оглед да не се поставят приватизираните дружества в тежко положение.

ЗПСК не съдържа разпоредба, аналогична на § 6а от стария закон, предвиждаща преклузивен срок за уведомяване на Агенцията за приватизация относно вземания към приватизиращото се предприятие. Все пак, §17, ал.6 запазва действието на отменения §6а по отношение на приватизационните сделки, сключени до влизането на ЗПСК в сила. Отмяната на коментирания параграф от една страна защитава интересите на кредиторите на приватизиращото се предприятие, но от друга страна създава определена несигурност за инвеститора, породена от риска от появата на непредвидени и необявени в хода на приватизационната процедура вземания към предприятието.

Съгласно новия закон Надзорният съвет на Агенцията за приватизация одобрява приватизационните сделки над стойността, посочена в устройствения правилник на Агенцията за приватизация, сключени чрез публично оповестен конкурс или публичен търг и то само относно тяхната законосъобразност и за съответствието им с одобрените от Народното събрание стратегии.

Анализът на ЗПСК разкрива законодателен стремеж, насочен към ускоряване на приватизационните процеси, постигане на по-голяма транспарентност и отстраняване на редица проблеми, наложени се в практиката във връзка с прилагането на стария приватизационен закон. Дали новите нормативни положения, регулиращи приватизационния и след-приватизационния процес ще се окажат удачни ще покаже бъдещето.

FOREIGN INVESTMENT

Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of Other States

Dimitar Slavchev

Bulgaria joined the Convention on the Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of Other States by ratifying it with an Act of Parliament on 4 October 2000. The Convention entered into force for Bulgaria on 13 May 2001.

Undoubtedly, Bulgaria's joining the Convention will play a positive role in the improvement of the overall economic climate for foreign investors. The opportunity for foreign investors to seek remedy and claim compensation directly from the Bulgarian State before an international tribunal is an important prerequisite for providing greater guarantees to investors in connection with the protection of their rights that have been violated by the State.

The main authority to examine and resolve investment disputes is the International Centre for Settlement of Investment Disputes (ICSID) at the Head Office of the International Bank for Reconstruction and Development. The main objective of ICSID is to provide mechanisms for conciliation and arbitration of investment disputes between the Contracting States and nationals of other States brought under the Convention.

ICSID has full international legal personality and its legal capacity includes the capacity to conclude agreements, to acquire and dispose of movable and immovable assets, and to bring proceedings.

Generally, the jurisdiction of the Centre extends to any legal dispute arising directly out of an investment between a Contracting State (or any constituent subdivision or agency of a Contracting State designated to the Centre by that State) and a national of another Contracting State, which the parties to the dispute consent in writing to submit to the Centre. When parties have given their consent, no party may withdraw its consent unilaterally.

The Convention requires that the consent of the parties to arbitration under the Convention be deemed consent to arbitration by the Centre to the exclusion of any other remedy. However, any Contracting State may require the exhaustion of local administrative or judicial remedies as a condition for its consent to arbitration.

It is important to note that the Convention gives a broad definition of the term "National of another Contracting State", which means:

- Any natural person who had the nationality of a Contracting State other than the State party to the dispute on the date on which the parties consented to submit such dispute to conciliation or arbitration; and
- Any juridical person which had the nationality of a Contracting State other than the State party to the dispute and any juridical person which had the nationality of the Contracting State party to the dispute and which, because of foreign control, the parties have agreed should be treated as a national of another Contracting State for the purposes of the Convention.

ЧУЖДЕСТРАННИ ИНВЕСТИЦИИ

Уреждане на инвестиционни спорове между държави и граждани на други държави

Димитър Славчев

България се присъедини към Конвенцията за уреждане на инвестиционни спорове между държави и граждани на други държави, ратифицирайки я със закон, приет от 38-то Народно събрание на 4.10.2000 г. По отношение на България конвенцията влезе в сила на 13.05.2001 г.

Несъмнено присъединяването на нашата страна към конвенцията ще има положително значение с оглед подобряването на общия стопански климат за чуждестранните инвеститори. Предвидената възможност чуждестранен инвеститор да търси отговорност и да претендира обезщетение пряко от Българската държава пред международен трибунал е важна предпоставка за засилване на гаранциите за инвеститорите във връзка със защитата на нарушени техни права от страна на държавата.

Основният орган, който разглежда и разрешава инвестиционните спорове е Международният център за разрешаване на инвестиционни спорове, със седалище в централния офис на Международната банка за възстановяване и развитие. Основната цел на Центъра е да осигурява механизми за помирение и арбитраж на инвестиционни спорове между договарящите държави и граждани на други договарящи държави в съответствие с разпоредбите на конвенцията.

Центърът има пълна международна правосубектност, като юридическата му правоспособност включва компетентност да сключва договори, да придобива и да се разпорежда с движимо и недвижимо имущество и да образува дела.

Като цяло юрисдикцията на Центъра обхваща всеки пряко произтичащ от осъществяване на инвестиция правен спор между договаряща държава (или всяко съставно подразделение или агенция на договаряща държава, назначени от тази държава към Центъра) и гражданин на друга договаряща държава, които страните по спора писмено са се съгласили да внесат за разглеждане от Центъра. След като страните са дали съгласието си никоя от тях не може едностранно да го оттегли.

Конвенцията изисква, съгласието на страните за арбитраж да се счита за съгласие за арбитраж на Центъра и да изключва всякакво друго средство за съдебна защита. Всяка договаряща държава по конвенцията може обаче да изиска изчерпването на местните административни или юридически средства за съдебна защита като условие за своето съгласие за арбитраж.

Важно е да подчертаем, че Конвенцията дефинира широко понятието "гражданин на друга договаряща държава", което обхваща:

- Всяко физическо лице, което притежава гражданството на договарящата се държава, различно от държавата – страна по спора, към датата, на която страните са се съгласили да внесат спора за разглеждане; и
- Всяко юридическо лице, което има националността на договарящата държава, различна от държавата – страна по спора, както и всяко юридическо лице, кое-

FOREIGN INVESTMENT

As is seen from the above, the scope of the Convention is focused only on the protection of the interests of foreign investors who may be natural or juridical persons, traders or non-traders, with private or public capital or capital fully owned by foreign persons. The latter is of particular importance as it practically includes all juridical persons with foreign interest or control who have an office of business in Bulgaria.

The Convention provides for two types of procedure – conciliation and arbitration. The common feature of both procedures is that they are initiated upon request submitted to the ICSID General Secretary, describing the subject-matter of the dispute, the identity of the parties and their consent to conciliation in accordance with the Conciliation or Arbitration Rules. However, the General Secretary may decide not to register the application if, in his judgement, the dispute goes definitely beyond the jurisdiction of ICSID. There is no separate procedure for appeal against the refusal of the General Secretary.

The objective of the conciliation procedure is to clarify the dispute between the parties and encourage them to reach an agreement under mutually acceptable terms and conditions. When such an agreement is reached, the Conciliation Panel will prepare a report, specifying the subject-matter of the dispute and the fact that the parties have reached an agreement.

The arbitration procedure, too, contains some conciliation elements. Even the Arbitration Tribunal consists of an odd number of members called “conciliators”. The tribunal will settle the dispute in accordance with the applicable law to which the parties have consented or, in the absence of such consent, in accordance with the laws of the Contracting State party to the dispute, or any provisions of international law that may be applicable to the specific dispute. The tribunal may not rule that a decision is *non liquet* on grounds of silence or lack of clarity of the law. On the other hand, the tribunal has the capacity to settle the dispute *ex aequo et bono* provided that the parties have given their consent to this approach.

The tribunal issues its award by a majority of the votes, while the award should address each issue submitted to it and outline the reasons thereof. The arbitration award is binding on the parties and it is not subject to appeal or any other remedy, except for the cases specified in the Convention. For example, a request for review of the award may be served to the General Secretary on the basis of the detection of a fact that may substantially influence the arbitration award provided that the tribunal or the applicant was not aware of such fact on the date of the award. Cancellation of the award may be requested again through the Secretary General only in any of the following cases: the tribunal has been constituted wrongly; the tribunal has obviously exceeded its powers; where corruption of a member of the tribunal has been established; where the award does not specify the underlying reasons.

The arbitration award is enforced under the laws applicable to the enforceable court judgements in the State on whose territory the enforcement is requested to take place. The Convention states explicitly that the provisions concerning the recognition and enforcement of arbitration awards should not be construed as deviation from the laws in any Contracting State related to the immunity of States or from the laws of any State that is foreign with regard to the enforcement of judgements.

In conclusion, one can say that Bulgaria's accession to the Convention is an important and telling sign of this country's

ЧУЖДЕСТРАННИ ИНВЕСТИЦИИ

то има националността на договарящата държава – страна по спора и което поради чуждестранен контрол страните са се споразумели, че трябва да бъде третирано като национално лице на друга договаряща държава за целите на конвенцията.

Видно от горното, обхватът на конвенцията е насочен единствено към защита на интересите на чуждестранните инвеститори, които могат да бъдат физически или юридически лица, търговци или нетърговци, с частни или държавни капитали или с капитал изцяло в притежание на чуждестранни лица. Последното е особено важно, тъй като включва практически всички юридически лица с чуждестранно участие или под контрол на чуждестранно лице, които имат седалище в България.

Конвенцията предвижда прилагането на два типа процедури – за помирение и за арбитраж. Общото и при двете процедури е, че те се иницират с молба до генералния секретар на Центъра, в която се описват предметът на спора, самоличността на страните и тяхното съгласие за помирение съобразно процедурните правила за образуване на помирително или арбитражно производство. Генералният секретар може обаче да не регистрира молбата, ако прецени, че спорът категорично е извън юрисдикцията на Центъра. Не е предвидена отделна процедура за обжалване на отказа на генералния секретар.

Целта на помирителното производство е да изясни спора между страните и да ги мотивира по такъв начин, че те да постигнат споразумение помежду си при взаимно приемливи условия. При постигане на такова споразумение помирителната комисия трябва да изготви доклад, в който да отбележи предмета на спора и обстоятелството, че страните са достигнали до споразумение.

Арбитражното производство също съдържа в собствена си процедура помирителни елементи, дори арбитражният трибунал се състои от нечетен брой лица, наречени помирителни. Трибуналят решава спора съобразно законните норми, по които страните са се споразумели, а при липсата на такова споразумение – по законите на договарящата се държава – страна по спора, както и на базата на такива норми на международното право, каквито може да бъдат приложими по конкретния спор. Трибуналят не може да обяви решение за *non liquet* (неясно) въз основа на мълчание или неяснота на закона. От друга страна, трибуналят има правомощия да разреши спора *ex aequo et bono* (по справедливост и добросъвестност) в случай, че страните се споразумяват за това.

Трибуналят решава въпросите с мнозинство на гласовете, а решението трябва да отговаря на всеки въпрос, представен на трибунала и да излага аргументите, на които то се основава. Арбитражното решение е задължително за страните и не подлежи на обжалване или на някакво друго средство за съдебна защита освен на предвидените в конвенцията основания. Така искане за преразглеждане на решението може да се направи пред генералния секретар въз основа на откриване на факт от такова естество, което съществено да влияе върху арбитражното решение при условие, че този факт не е бил известен на трибунала и на молителя към датата на издаване на решението. Отмяна на решението пък може да се иска чрез генералния секретар само в следните случаи: когато трибуналят е учреден неправилно; когато трибуналят явно е превишил правомощията си; когато е налице корупция от страна на член на трибунала; когато в решението не са изложени причините, на които то се основава.

FOREIGN INVESTMENT

willingness to create a more favourable investment environment oriented to integration in the processes underway on international markets, giving the opportunity for foreign investors to enjoy additional guarantees and remedies in the event of infringement upon their rights.

LITIGATION

Reversal of Enforceable Judgements – Some Interesting Aspects

Stephan Tzakov

In the previous issues of Lega InterConsult News we outlined some controversial matters related to appellate and cassation appeal and what is left for this issue is to tackle the next and last remedy against wrong judgements, i.e. the reversal of enforceable judgements.

In the wake of the judicial reform in 1997, the reversal remained the only extraordinary way of attacking court judgements. This remedy is applied to enforceable judgements, i.e. after exhaustion or missing of all opportunities for appeal. Reversals are regulated in Articles 231 to 236 of the Civil Procedure Code (CPC). In this connection, we would like to focus on some interesting aspects of court practices in the application of these provisions.

1. In accordance with the well-established practices of the Supreme Administrative Court (SAC), it is not possible for a judgement to be reversed if it has been issued by a five-member panel of judges from the SAC. The court is of the opinion that there exists no higher level than the five-member panel and therefore the reversal of its judgement is inadmissible. Whether this practice deprives legal persons from their right to seek remedy in the case of infringement of their interests or not is a separate issue.

2. The parties to a dispute may settle it by reaching an agreement before the court in which the litigation is pending. The agreement is subject to approval by a court ruling. Court practice shows that such agreements and the rulings confirming them are not subject to

ЧУЖДЕСТРАННИ ИНВЕСТИЦИИ

Изпълнението на арбитражното решение се извършва по законите, отнасящи се до изпълнение на влезлите в сила съдебни решения в държавата, на чиято територия се иска таква изпълнение. В конвенцията се съдържа изричната уговорка, че разпоредбите относно признаването и изпълнението на арбитражните решения не следва да се тълкуват като отклоняване от законите, които са в сила във всяка от договарящите държави и се отнасят до имунитета на тези държави, а също и от законите на всяка чужда спрямо изпълнението на съдебни решения държава.

В заключение може да се посочи, че присъединяването на България към конвенцията представлява важна и показателна стъпка за желанието и стремежа на страната ни към създаване на една по-благоприятна инвестиционна среда с насока към интегриране в процесите на международните пазари и дава възможност на чуждестранните инвеститори да имат допълнителни гаранции за защита в случаите на засягане на правата им.

ПРОЦЕС

Отмяната на влезли в сила съдебни решения - някои интересни положения

Стефан Цаков

След като в миналите броеве на Lega InterConsult News се спряхме на някои спорни моменти при въззивното и касационното обжалване, в настоящето издание остава да разгледаме следващия и последен способ за защита срещу порочни съдебни актове - отмяната на влезли в сила съдебни решения.

След съдебната реформа през 1997 г. отмяната остана единствения извънреден способ за атакуване на съдебните решения. Към нея се прибегва когато решенията са влезли в сила, т.е. когато са изчерпани или пропуснати възможностите за тяхното обжалване. Основната уредба на отмяната е дадена в чл. 231-236 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК). В тази връзка бихме искали да обърнем внимание на някои по-интересни положения, залегнали в съдебната практика по прилагането на въпросните законови текстове.

1. Съгласно константната практика на Върховния административен съд (ВАС) не е допустима отмяна на решение, постановено от петчленен състав на ВАС. Съгът счита, че няма по-висша инстанция от петчленния състав, поради което молбата за отмяна на решение, постановено от петчленен състав е недопустима. Отделен е въпросът дали тази практика не лишава правните субекти от правото им да искат отмяна на неправилни съдебни решения, накърняващи техните интереси.

LITIGATION

reversal by applying the extraordinary means, notwithstanding the rule that the agreement reached in court is tantamount to an enforceable judgement. However, this does not mean that the parties are deprived of any remedy against wrong agreements. This the agreement is a kind of contractual relationship, the parties concerned may reveal its deficiencies through seeking its cancellations or declaring it null and void.

3. The Civil Procedure Code provides for several grounds, on which reversal of a judgement may be requested. The review of court practices shows that typically applicants refer to the grounds of "new circumstances or new evidence in writing of material significance for the case, of which the party could not be aware at the time of the judgement". This calls for thorough knowledge of the prerequisites, the cumulative availability of which is required by the court in order to rule on the existence of the relevant grounds.

In the first place, it is necessary for new evidence in writing or new circumstances (the proof of which is again practically sought in written evidence) to exist. The evidence or circumstances should have existed prior to or at the time of issuing the judgement but the party should have either not been in a position to be aware of them or, being aware of them, not been in a position to produce them. The failure to produce them should have been the result of a reason beyond the control of the party concerned. If the court decides that no due diligence was applied to commit the evidence, it will not grant the application for reversal. Another *conditio sine qua non* is the material significance of the circumstances or evidence respectively for the proceedings.

4. In connection with the above mentioned grounds for reversal, it should be noted that the long-standing court practice does not allow any reversal of an enforceable judgement on grounds of statements of persons who could have been heard as witnesses even when such statements are attested by the notary public. Such statements are not deemed new evidence within the meaning of Article 231, subpara (a). The court is right to refusing to reverse judgements on such grounds because statements are actually testimony of witnesses which, moreover, have not been duly collected under the CPC, and the law does not allow reversal on grounds of testimony of witnesses. Nevertheless, the abundant court practice to this effect comes to show that legal persons still try to reverse judgements affecting their interests on grounds of statements given in writing by persons who could have been heard as witnesses.

Undoubtedly, the reversal of enforceable judgements as the last possible remedy against wrong court judgements is of special importance and relevance in the world of law. However, sound knowledge of this legal institute is required in order to be successful in requesting the court to reverse an enforceable judgement.

ПРОЦЕС

2. Страните по един правен спор могат да го разрешат като сключат спогодба пред съда, пред който е висящ спорът. Спогодбата трябва да бъде одобрена от съда с определение. Съдебната практика е категорична, че така сключените спогодби и потвърждаващите ги определения не подлежат на отмяна по реда на извънредния способ, независимо от правилото, че съдебната спогодба има значението на влязло в сила решение. Това не означава обаче, че страните не могат да се защитят срещу евентуални пороци на сключената спогодба. Тъй като спогодбата е договор, заинтересованите лица могат да разкрият порочността ѝ чрез нейното унищожаване или чрез обявяването ѝ за нищожна.

3. ГПК предвижда няколко основания, въз основа на които може да се иска отмяна на съдебно решение. Анализът на съдебната практика показва, че най-често молителите се позовават на основанието "нови обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за делото, които при решаването му не са могли да бъдат известни на страната". Това налага добро познаване на предпоставките, при кумулативната даденост на които само съдът приема, че е налице цитираното основание.

Необходимо е на първо място наличието на нови писмени доказателства или нови обстоятелства (за доказване на които на практика също са необходими писмени доказателства). Тези доказателства или обстоятелства следва да са съществували преди или по време на постановяване на решението, но да не са били известни на страната или макар и да са били известни тя да не е могла да ги представи. Непредставянето им трябва да се дължи на обективна пречка. Ако съдът прецени, че не е положена дължимата грижа за ангажиране на тези доказателства, той оставя молбата за отмяна без уважение. Задължително условие е също така новите обстоятелства, респ. доказателства да бъдат от съществено значение за делото.

4. Във връзка с цитираното основание за отмяна следва да се има предвид и константната съдебна практика, съгласно която не е допустима отмяна на влязло в сила решение въз основа на декларации на лица, които биха могли да бъдат разпитани като свидетели, дори и декларациите да са нотариално заверени. Тези декларации не се явяват новооткрити доказателства по смисъла на чл. 231, б. "а". Съдът правилно отказва отмяна въз основа на такива декларации, тъй като те по своята същност представляват свидетелски показания, при това несъбрани по предвидения в ГПК ред, а законът не допуска отмяна на влезли в сила решения въз основа на свидетелски показания. Независимо от това богатата съдебна практика в тази връзка показва, че правните субекти продължават да опитват да постигнат отмяна на засягащи техните интереси съдебни решения на основание писмени декларации на лица, които могат да бъдат разпитани като свидетели.

Безспорно отмяната на влезли в сила съдебни решения като последен възможен способ за защита срещу неправилни актове на съда е правен институт с особено значение и важно място в правния мир. Необходимо е обаче неговото добро познаване, за да може да бъде постигнат успех при сезирането на съда с молби за отмяна на влезли в сила решения.

ОПИНИОНИ

Are there distinct criteria for registration with the Large Taxpayers Territorial Tax Directorate?

Penko Penkov

This question is interesting to many of the larger companies with tax registration in Bulgaria. The reasons lie in the practical advantages related to the registration with the Large Taxpayers Territorial Tax Directorate, which include regular conduct of tax audits and better communication with tax officers, as well as faster refunding of the tax credit.

The formal criteria for the eligibility of applicants are set out in Order No. 1 on the Terms and Conditions for Tax Registration issued by the General Tax Director of the General Tax Directorate. At the same time, however, these criteria lack in clarity and precision. The Order reads that applicants for registration have to meet the following requirements:

- To have the largest share of total revenues from taxes, fees and other contributions to the budget in the preceding year;
- To have the largest share of refundable taxes, fees and other contributions to the budget in the preceding year;
- To meet the criteria specified by the tax administration for monitoring in connection with permissions issued by the tax authorities to defer tax liabilities.

Obviously, there exist no clear criteria for registration with the Large Taxpayers Territorial Tax Directorate and this creates difficulties to both applicants and tax officers. An additional obstacle is the restricted list of companies (not more than four hundred) registered as large taxpayers so far. This, in its turn, gives the impression that the tax authorities have the practice and attitude of refraining from registration of a large number of companies, although they might be formally eligible in some respects or are comparable with the parameters of already registered companies.

The lack of clarity of the criteria, the restricted list of large taxpayers and the absence of a precise mechanism to define the time-frame of each registration procedure create preconditions for subjective judgement of applicants.

For all practical purposes, the sole criterion continues to be whether the applicant for registration has paid more than BGN 1.5 mn (one million five hundred thousand Bulgarian Leva) in the form of taxes, fees and other contributions to the budget without being explicitly specified in the Order but rather as a silent application of the old Order, repealed as of 01.10.2001.

The problems related to the registration and the practice of the Large Taxpayers Directorate call for some changes in the legal framework. These changes are expected before the end of this year and they will probably cover not only the clearer definition of criteria but also the time-frame for the registration procedure itself.

Such changes as well as cancellation of the restrictions for registration will set up conditions for the State to balance the cash flow, as well as conditions for growth. Still the aim is a faster refunding of money to commercial companies whereby no objective grounds exist in principle for keeping the money by the State so long.

МНЕНИЯ

Има ли ясни критерии за регистрация в Териториална данъчна дирекция "Големи данъкоплатци"?

Penko Penkov

Въпросът е интересен за много от по-големите компании, които са данъчно регистрирани в България. Това е така поради практическите предимства, свързани с регистрацията в дирекция Големи данъкоплатци, изразяващи се в редовно провеждане на данъчни ревизии, както и по-добра комуникация с данъчните служители и по-бързото възстановяване на данъчния кредит. Формалните критерии, на които трябва да отговаря всеки кандидат са посочени в Заповед № 1 за реда и условията за данъчна регистрация, издадена от главния данъчен директор на Главна данъчна дирекция. Същевременно обаче тези критерии не са достатъчно прецизни и точни. Според Заповедта кандидатите за регистрация трябва да отговарят на следните изисквания:

- най-голям относителен дял от общите постъпления от данъци, такси и вноски в бюджета за годината, предхождаща текущата.
- най-голям относителен дял от подлежащите на възстановяване данъци, такси и вноски в бюджета за годината, предхождаща текущата.
- определени от данъчната администрация за наблюдение във връзка с издадени от данъчните органи разрешения за отсрочване и разсрочване на данъчни задължения.

Очевидно не съществуват ясни критерии за регистрация в териториална данъчна дирекция "Големи данъкоплатци", а това създава затруднения, както за кандидатите, така и за самите данъчни служители. Допълнителна трудност предизвиква и ограниченият списък от дружества /не повече от четиристотин/, вписани до този момент като Големи данъкоплатци, което от своя страна създава впечатление за практиката и нагласата на Данъчните органи да не се регистрират голям брой фирми, макар и формално да отговарят на някои от изискванията или да са сравними с показатели на вече регистрираните фирми. Неяснотата по отношение на критериите, ограниченият списък на Големите данъкоплатци, както и липсата на точен механизъм, който да определя времетраенето на всяка една процедура по регистрация създават предпоставки за субективизъм при оценяването на кандидатите. На практика единствен критерий продължава да бъде това дали кандидатът за регистрация е платил за предходната година повече от 1,5 /един милион и петстотин хиляди/ лева данъци, такси и други вноски в бюджета без това да е записано в заповедта, а представлява по-скоро мълчаливо прилагане на отменената, считано от 01.10.2001 г. стара заповед.

Проблемите при регистрацията, както и практиката на дирекция "Големи данъкоплатци" налагат сами по себе си да бъдат направени някои промени в нормативната уредба. Такива промени се очакват до края на тази година, като те може би ще обхванат не само дефинирането на по-ясни критерии, но и ще дадат и времевата рамка на самата процедура по регистрация.

Такава една промяна, както и премахването на ограниченията за регистрация ще създаде условия на държавата за балансиране на паричните потоци и условия за ръст. Все пак става дума за по-бързо възстановяване на суми, които принадлежат на търговски дружества и по принцип не е основателно дълго да се задържат от държавата.

MEDIA AND TELECOMMUNICATIONS

The New Legal Framework of the Telecommunications Market

Pavel Velchev

The rapid development of new telecommunication technologies and the related social relations called for adequate amendments to the existing Telecommunications Act (promulgated in The Official Gazette, No. 93 of 1998) in order to streamline the process. Besides, the almost three-year-long experience in the implementation of the law revealed a number of weaknesses that inhibited the telecommunications market. Those amendments were adopted with the Amending Act to the Telecommunications Act (promulgated in The Official Gazette, No. 112 of 2001).

In our opinion, the following issues deserve special attention from the perspective of telecom operators:

1. The State Telecommunications Commission has been closed down and the functions of regulation and control of telecommunications have been assigned to a specialised independent government authority, i.e. the Communications Regulatory Commission ("the Commission"). The Commission, too, will be a collective body consisting of five members with university degrees, out of whom at least one economist and one qualified lawyer. There are substantial changes in the procedure applicable to the formation of the Commission, trying to guarantee its independence from the executive powers to a greater extent. This change has become imperative because of the fact that the assignment of regulatory functions in the EU Member States is related to the establishment of institutions that are relatively independent from the executive power bodies, while the Telecommunications Act failed to fully implement that principle.

2. The fact that the approval of the Council of Ministers is no longer required for the issuance or modification of licenses for the establishment of telecommunications networks and the provision of telecommunications services through the use of the radio frequency spectrum is of special importance for the future work of the Commission. These provisions were quite cumbersome for the regulatory body and largely restricted its independence in the decision-making process.

3. The amendments to the Telecommunications Act eliminate the Commission under Art. 45 of the Telecommunications Act; thus, all competitions for the issuance of broadcasting licenses will be conducted by the Electronic Media Council (EMC) in accordance with the requirements of the Radio and Television Act. EMC will rule on all documents submitted to the closed-down National Radio and Television Council. This is a way to distinguish between the regulatory functions of the Commission and EMC and clarify their powers with regard to the issuance, modification and withdrawal of broadcasting and telecommunications licenses.

4. The Commission takes over the functions of registration and control of the provision of certification services related to the electronic signature in pursuance of the provisions of the Electronic Document and Electronic Signature Act and the related secondary legislation of the Council of Ministers.

5. There is full liberalization of the approval arrangements with

МЕДИЯ И ТЕЛЕКОМУНИКАЦИИ

Новата правна рамка на далекосъобщителния пазар

Павел Велчев

Бързото развитие на новите телекомуникационни технологии и свързаните с тях обществени отношения обуслови нуждата от приемане на адекватни промени в действащия Закон за далекосъобщенията (ЗД) (обн. ДВ бр. 93/1998 г.), които да канализират този процес. Наред с това близо тригодишното приложение на закона показва, че са налице редица слабости, които пречат на далекосъобщителния пазар. Тези промени станаха факт с приемането на Закона за изменение и допълнение на Закона за далекосъобщенията (обн. ДВ. Бр. 112/2001 г.).

Според нас от гледна точка на операторите особено внимание заслужават следните въпроси:

1. Закрива се Държавната комисия по далекосъобщения, като функциите по регулиране и контрол на далекосъобщенията ще се осъществяват от независим, специализиран държавен орган – Комисия за регулиране на съобщенията (Комисията). Тази Комисия също ще бъде колегиален орган, който ще се състои от петима членове с висше образование, от които поне един икономист и един правоспособен юрист. Съществено се изменя режима на конституиране на Комисията, като по този начин се прави опит да се гарантира по-голямата ѝ независимост от изпълнителната власт. Тази промяна беше наложителна поради факта, че възлагането на регулаторни функции в страните от Европейския съюз е свързано със създаване на органи, които са относително независими от органите на изпълнителната власт, а в ЗД този принцип не беше проведен до край.

2. От особено голяма важност за работа на Комисията е отпадането на изискването за одобрение от Министерския съвет на дейностите и в областта на издаването и изменението на лицензии за изграждане на далекосъобщителни мрежи и предоставяне на обществени далекосъобщителни услуги чрез ползване на радиочестотен спектър. Тази норма твърде много утежняваше работата на регулатора и до голяма степен ограничаваше независимостта му при вземане на решения.

3. С промените в ЗД се премахва Комисията по чл. 45 от ЗД, като всички конкурси за издаване на лицензии за радио- и телевизионна дейност ще се провеждат от Съвета за електронни медии (СЕМ) по ред, предвиден в Закона за радиото и телевизията. СЕМ ще се произнася и по всички документи, подадени до закрития Национален съвет за радио и телевизия. По този начин се разделят регулаторните функции в сектора между Комисията и СЕМ и се внася яснота за правомощията им по отношение на издаването, изменението и отнемането на лицензиите за радио- и телевизионна дейност и на далекосъобщителните лицензии.

4. Комисията поема и функциите по регистриране и контролиране на дейността по предоставяне на удостоверителни услуги, свързани с електронния подпис по реда, предвиден в Закона за електронния документ и електронния подпис и приетите от Министерски съвет наредби към него.

5. Напълно се либерализира режимът на одобрение на типа на крайните далекосъобщителни устройства, което е в пълно съответствие с директивите на ЕС от новия подход.

MEDIA AND TELECOMMUNICATIONS

regard to the type of terminal telecommunications devices, which is in full compliance with the EC Directives of the new approach.

6. Until 31 December 2002, the main telecom operator BTC EAD will retain the government monopoly over ordinary telephone services through the fixed network and leased lines, as well as the cross-border real-time voice transmission. An important aspect in this connection is the obligation of the Council of Ministers to adopt Regulations on the Terms and Conditions for Interconnection of the Networks of Public Telecom Operators and on the Terms and Conditions for the Leasing of Lines. These Regulations will contribute to the development of strict rules in the relationship between the dominant operator on the telecom market, i.e. BTC EAD, and the other operators and reduce the opportunities for abuse with dominant position. Currently a new bill of the Telecommunications Act is in process of drafting, which should reflect the changed market conditions in the post-monopoly period, as far as after the end of the monopoly period BTC will continue to be an actual market monopolist but in the frames of a competitive environment.

Therefore one can draw the conclusion that the new amendments make a serious step towards implementing the recommendations of the General Directorate of the European Commission in charge of the enlargement process with regard to the need for strengthening of the independence of telecom regulatory authorities.

QUESTIONS AND ANSWERS

Which suppliers of certification services are subject to registration and when can registration be denied?

Only suppliers issuing universal electronic signature certificates are subject to registration. Both the Electronic Document and Electronic Signature Act and the Regulations on the Registration of Suppliers of Certification Services provide for maximum openness and transparency of the registration procedure on a one-stop shopping basis and completion of the procedure within a month. Registration can be denied only if the applicant has failed to submit duly prepared documents or has failed to pay the government fee. The applicant is entitled to re-apply for registration immediately after the removal of these deficiencies.

What is the legal effect of electronic documents?

Within the meaning of the Electronic Document and Electronic Signature Act, the electronic document is an electronic statement recorded on a magnetic, optical or another carrier that provides opportunities for reproduction. Electronic documents are considered equivalent to conventional documents given in writing. The scope of the law rules out the transactions that require a qualified form in writing, as well as the cases where the holding of the document or a copy thereof is legally relevant (e.g. securities, bills of lading, etc.).

When does concentration exist within the meaning of the Competition Protection Act, for which the parties have to notify the Competition Protection Commission?

When the total share of the respective regional market for goods and services involved in the concentration exceeds 20 per cent or when the total turnover of the parties to the concentration exceeds BGN 15 million.

МЕДИИ И ТЕЛЕКОМУНИКАЦИИ

6. До 31.12.2002г. основният далекосъобщителен оператор БТК ЕАД е с установен държавен монопол върху предоставянето на обикновената телефонна услуга по фиксираната мрежа и линии под наем, както и върху осъществяването на презграничен пренос на глас в реално време. Важен момент в тази насока е предвиденото задължение за Министерски съвет да приеме Наредба за условията и реда за взаимно свързване на мрежите на обществените далекосъобщителни оператори и Наредба за условията и реда за предоставяне на линии под наем. Приемането на тези наредби ще допринесе за въвеждане на строги правила в отношенията между монополиста на телекомуникационния пазар - БТК ЕАД и останалите далекосъобщителни оператори и за ограничаване на възможностите за злоупотреба с това монополно положение. Тъй като и след края на монопола БТК ЕАД ще продължава да има фактическо монополно положение, но вече в рамките на конкурентна среда, в момента се подготвя нов проект на Закон за далекосъобщенията, който да отразява променените пазарни условия в следмонополния период.

С оглед на гореизложеното може да се направи изводът, че с тези изменения се прави сериозна стъпка в посока удовлетворяване препоръките на Главна дирекция "Разширение" на Европейската комисия относно укрепване независимостта на регулаторния орган в далекосъобщенията.

ВЪПРОСИ И ОТГОВОРИ

Кои доставчици на удостоверителни услуги подлежат на регистрация и кога тя може да бъде отказана?

На регистрация подлежат само доставчиците, издаващи удостоверения за универсален електронен подпис. Както Законът за електронния документ и електронния подпис, така и Наредбата за регистрация на доставчици на удостоверителни услуги предвиждат регистрацията да е максимално публична и прозрачна, да следва процедурата "one-stop shopping" и да бъде осъществявана в рамките на един месец. Регистрацията може да бъде отказана само ако заявителят не е представил надлежните документи или не е внесъл държавната такса. Заявителят може веднага след тяхното отстраняване да подаде ново заявление.

Каква правна стойност имат електронните документи?

По смисъла на Закона за електронния документ и електронния подпис електронният документ е електронно изявление, записано върху магнитен, оптичен или друг носител, който дава възможност да бъде възпроизведено. Електронните документи са приравнени на класическите писмени документи, като от приложното поле на закона са изключени сделките, за които се изисква квалифицирана писмена форма, както и случаите, в които държането на документа или на екземпляр от него има правно значение (напр. ценни книги, товарителници и др.).

Кога е налице концентрация по смисъла на ЗЗК, за която страните трябва задължително да уведомят КЗК?

Когато общият дял от съответния регионален пазар на стоките и услугите за които се отнася концентрацията надвишава 20 на сто, или когато общият оборот на участниците в концентрацията надхвърля 15 милиона лева.

QUESTIONS AND ANSWERS

Is there a case of concentration within the meaning of the Competition Protection Act when two foreign undertakings without subsidiaries in Bulgaria merge?

The common practice of the Competition Protection Commission comes to show that these cases are also included within the scope of the Competition Protection Act and the powers of the Commission respectively pursuant to Article 2 of the Act, which defines the scope as inclusive of all undertakings, including those operating abroad where their activities are relevant to the existing competition in Bulgaria.

BRIEFLY

1. The Official Gazette, No. 47 promulgated the Transactions with Indemnification Instruments Act (effective date 11 June 2002). The Act regulates the terms and conditions for the issuance of indemnification instruments, the payments and transactions thereof, including indemnification warrants and housing indemnification warrants issued under the Indemnification Act of Owners of Nationalized Property and the registered indemnification vouchers under the Farmland Ownership and Use Act and the Restitution Act of Forests and Land in the Forest Stock.

2. The Official Gazette, No. 46 promulgated the latest amendments to the International Commercial Arbitration Act, in accordance with which an arbitration award would be subject to reversal by the Supreme Court of Cassation on the grounds set out in the law. The amendments apply to pending proceedings, as well. In such cases, the Sofia City Court has to drop any litigation pending with it, cancel any security measures thereof, and refer the cases to the Supreme Court of Cassation within two weeks of the effective date of the amendments. Any pending litigation with judgements issued by a first- or second-instance court shall continue in accordance with the previous process.

3. The Official gazette, No. 45 promulgated the amendments to the Tax Procedure Code. More accurate wording is given to the disclosure of official secrets, allowing for disclosure, in the event of existence of valid grounds, not only at the initiative of the respective tax authority but also at the request of a public prosecutor or investigating magistrate on the basis of existing proceedings, the Minister of Interior, the General Secretary of the Ministry of Interior and other authorities explicitly mentioned in the law. Besides, in the case of changed principal office of business or domicile of the tax liable person, it will be only one tax return to be served with the tax directorate at the new principal office of business or domicile. In such cases, the file is transferred administratively within three days. The maximum duration of a tax audit is limited to three months as from the date of the initial assignment of the audit. Any extension will be allowed by way of exception. More severe penalties are provided for violation of the registration duties set out in the Code.

4. The Official Gazette, No. 43 promulgated the amendments to the Public Procurement Act. The amendments are aimed at removing the problems and difficulties in the enforcement of the law, which have been observed in practice.

ВЪПРОСИ И ОТГОВОРИ

Налице ли е концентрация по смисъла на Закона за защита на конкуренцията, в случаите на сливане между две чуждестранни компании, които нямат дъщерни дружества в България?

Съгласно константната практика на Комисията за защита на конкуренцията, тези случаи също попадат под действие на Закона за защита на конкуренцията, респективно в компетентността на Комисията, по силата на чл. 2 от Закона, който простира приложното му поле върху всички предприятия, включително и такива, извършващи дейността си извън в страната, ако действията им имат отношение към конкуренцията в България.

НАКРАТКО

1. В бр. 47 на ДВ беше публикуван Законът за сделките с компенсаторни инструменти (в сила от 11.06.2002). В закона е регламентиран редът за издаване, плащания и сделки с компенсаторни инструменти, в това число компенсаторни записи и жилищни компенсаторни записи по Закона за обезщетяване собственици на одържавени недвижими имоти, както и поименните компенсационни бонове по Закона за собствеността и ползването на земеделски земи и по Закона за възстановяване собствеността върху горите и земите от горския фонд.

2. В бр. 46 на ДВ бяха публикувани последните изменения в Закона за международния търговски арбитраж, съгласно които постановеното арбитражно решение подлежи на отмяна от Върховния касационен съд при наличие на посочените в закона основания. Изменените законови текстове се прилагат и спрямо заварените производства, като в тези случаи Софийски градски съд в двуседмичен срок от влизането на измененията в сила прекратява производствата пред него, отменя наложените обезпечителни мерки и препраща делата на Върховния касационен съд. Когато са налице постановени решения от първоинстанционен или второинстанционен съд, производствата продължават по досегашния ред.

3. В бр. 45 на ДВ бяха публикувани промени в Данъчния процесуален кодекс. Прецизирани са текстовете относно разкриването на служебна тайна, като разкриването да става освен по инициатива на съответния данъчен орган при наличие на предпоставките за това и от съда по искане на прокурор или следовател по образувана преписка, министъра на вътрешните работи, главния секретар на Министерство на вътрешните работи и други изрично посочени органи. Също така при промяна на седалището или местоживеенето на данъчния субект вече ще се подава само една данъчна декларация – в данъчната дирекция по новото седалище или местоживеене. В тези случаи досието се изисква по служебен ред в тридневен срок. Въведено е ограничение относно максималната продължителност на данъчната ревизия – 3 месеца от датата на издаването на първоначалния акт за възлагане на ревизията, като се допуска удължаване на този срок само по изключение. Увеличени са санкциите при нарушаване на установените в Кодекса регистрационни задължения.

BRIEFLY

5. The Official Gazette, No. 41 promulgated Regulation No. 3 of 17 April 2002 on the Terms and Conditions for the Registration and Operation of Foreign Currency Exchange Offices, repealing the Regulation existing so far. The new Regulation explicitly requires from foreign currency exchange offices to announce only one "buy" rate per currency and only one "sell" rate per currency. Similarly, one single "buy" and "sell" rate is required for cheque as well.

НАКРАТКО

4. В бр. 43 на ДВ бяха публикувани измененията в Закона за обществените поръчки. Промените са насочени към отстраняване на констатираните в практиката проблеми и затруднения по прилагането на закона.

5. Наредба № 3 от 17.04.2002 г. за условията и реда за регистрация и изискванията към дейността на обменните бюра, която отмени досега действаща наредба, бе публикувана в бр. 41 на ДВ. В новата наредба изрично е установено изискването обменните бюра да обявяват сам един курс "купува" и един курс "продава" за всяка валута, съответно по един курс "купува" и продава" за чековете.

Published by Law Offices:

Lega InterConsult Penkov, Markov & Partners is a private law office established in 1990.

We provide consultations and comprehensive legal service to Bulgarian and foreign enterprises in all major spheres of law related to the economy. The team approach of 37 Partners, associated members and consultants multiplies the knowledge and experience to find the best solutions for our clients.

Lega InterConsult has offices in **Sofia, Bourgas, Rousse, Lovetch, Dobritch, Varna, Pleven, Stara Zagora and Targoviste** covering the whole country.

Lega InterConsult is Exclusive Member for Bulgaria of Lex Mundi (The World's Leading Association of Independent Law Firms); Associated Member of Eurojuris Germany.

Cooperation partners: Lansky, Ganzger & Partner - Vienna, **Austria**; Niebaum, Kohler, Punge, Söder - Dortmund, **Germany**, Christina Tzitzelkova – Paris, **France**.

Associated Member of

Eurojuris Deutschland e.V.
ein Verband deutscher Rechtsanwaltskanzleien
Mitglied der Eurojuris International EWIV, Brüssel

Exclusive Member for Bulgaria of

The World's Leading Association
of Independent Law Firms